

ИЗМЕЋУ

ПЛОЧА

Самостална

изложба

Мике

Таниле

Кустоси:
Александра Секулић • Дејан Васић

Curators:
Aleksandra Sekulić • Dejan Vasić

Mika
Taanila's
solo
exhibition
IN
BETWEEN
THE
PLATES

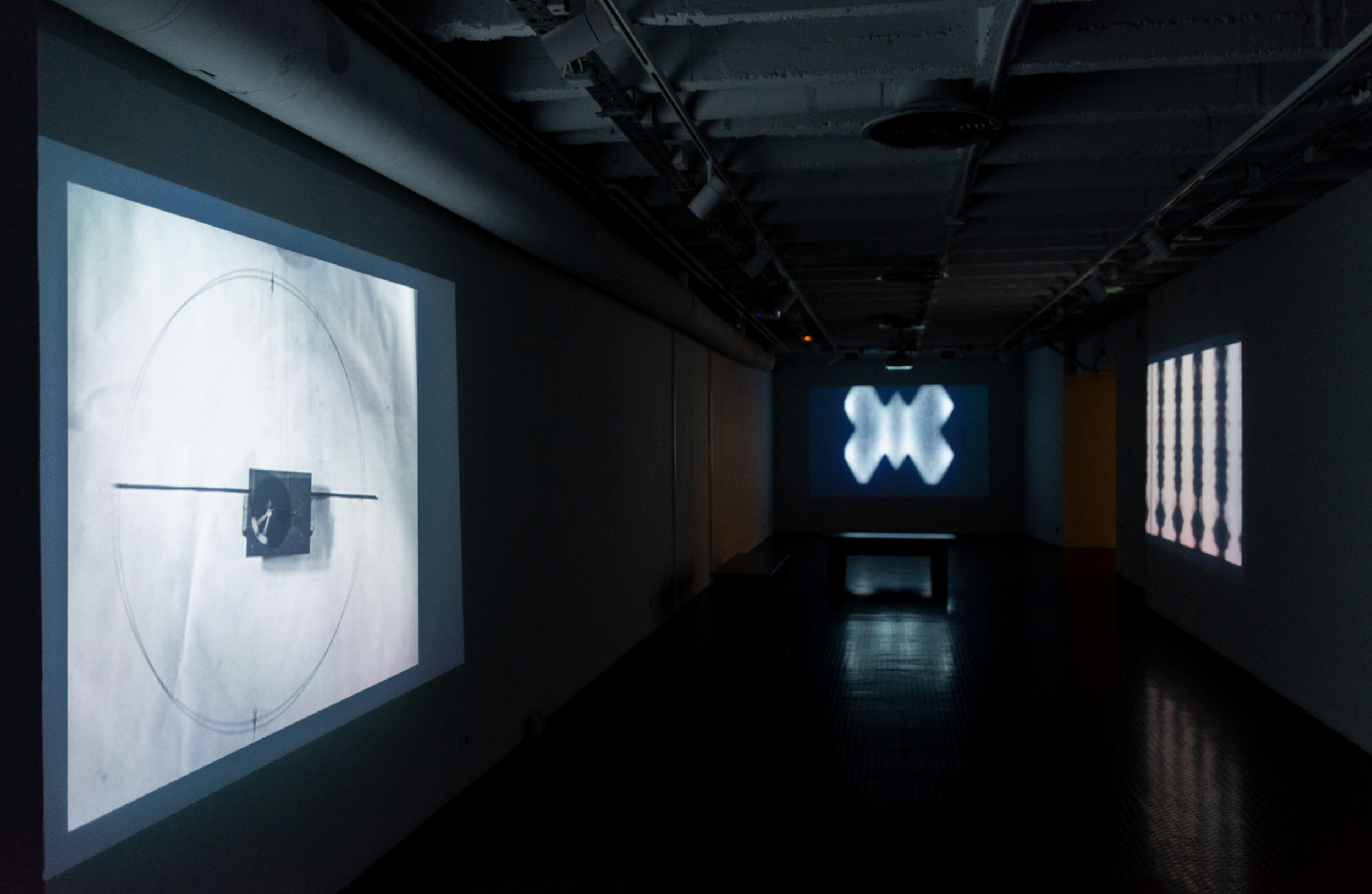
Nothing suggests
that an accident is about to happen.

Самостална изложба Мике Таниле под називом *Између плоча* пружа увид у опус радова који се сусрећу и преплићу у области истраживања визуелног и звука, од статуса и измештања медијске слике, преко опонашања медијског окружења у животу људи, његове повезаности и његове распршености. Протагониста филма *Тектонска плоча*, појединац изгубљен у вакуму између временских зона, тектонских плоча, летова и преноћишта, представља несклад између свести људи и притиска интегрисаних медијских система и брзине опсесивне продуктивности који су у сталном порасту. Простор између „плоча“, гранични простор између неистражених односа и снаге слика, покрета и звука, одјека и асоцијација, представља место на које се смешта прва самостална изложба Мике Таниле у Београду.

Жалосна песма грубих маркер кадрова уводно је дело на изложби, и оно такође пружа звук првом делу изложбеног простора. У питању је специфично дело пронађеног снимка, које даје нови контекст и нове позиције маргиналним медијским фрагментима. У делу *Патент бр. 314805* такође се користе пронађени снимци и звучни материјал које је првобитно снимлио Ерик Тигерштет уз помоћ свог изума, фотоманетофона. У делу *Физички прстен* коришћен је снимак научног експеримента непознатог аутора, и оно оперише у правцу наше рецептивне инерције, која има способност да припише значење деконтекстуализованом визуелном материјалу сниманом без естетске намере у првом плану, али, ако се не зна његова намена, бива откривена унутрашња лепота хипнотичког визуелног плеса приказаних предмета и невидљивих елемената, као и њена тајанствена привлачност. Видео под називом *Свет* састоји се од поновно

коришћеног медијског материјала, овога пута из дугометражног филма, и оно дестабилизује искуство гледања филма, и то тако што слику ставља у обрнут положај - као индикацију пристиска света који „пропада“. Када је реч о делима *Гране* и *Одлагање утакмице*, уз њих улазимо у поље експеримената везаних за реактивацију медијских материјала, а медијска слика, након што јој статус, облик и функција бивају дестабилизовани, постаје развијени самостални визуелни експеримент. У последњој етапи путовања кроз дела Мике Таниле, најизазовније међу њима, *Тектонска плоча*, води нас кроз искуство путника, прелазећи границе временских зона, ноћи и дана, покрета и сна, што је приказано у новој наративној форми, мисли, речи и осећања који су уткани у табле са обавештењима, дигиталне поруке, распореде полазана и звучно окружење транзитних простора, авиона и неместа.

Експерименти у пољу реактивације медијских фрагмената, дестабилизација кинематографских конвенција, опонашање дисперзивне нарације интегрисаног медијског система – сва ова дела Мике Таниле доводе до преиспитивања статуса слике. Поигравање са међусобним односом између домена медијизације и чула засновано је на способности људске радозналости да преиспитује природу информација и статус слика које конструишу савремени свет. Уз искуство глобалне пандемије Ковида-19 у периоду 2020-21. године, интензивне медијизације друштвених односа и изолације, дела Мике Таниле долазе до тренутка у којем ће особе које дођу на ову изложбу више него икада раније доћи у позицију да деле са аутором његову радозналост према природи медијске слике, крчећи при томе нове стазе кроз колаж Танилиног истраживања и уметничких достигнућа.

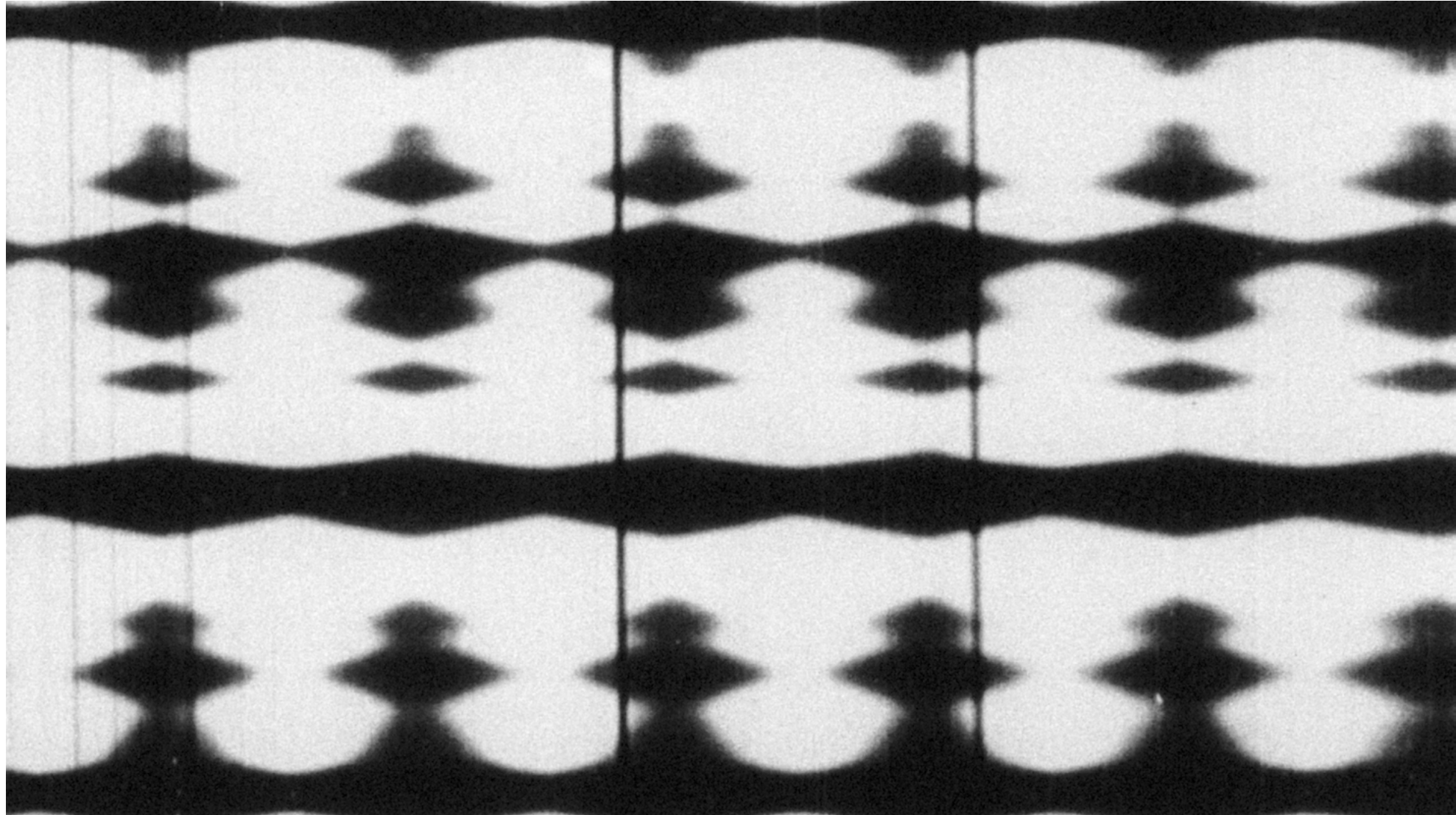
ПАТЕНТ БР. 314805 • PATENT NR. 314805

2020, 2', црно-бело

b/w

Фински инжињер Ерик Тигерштет разрешио је дилему у вези са звуком на филму чак пре Првог светског рата, користећи нараву коју је изумео, фотомагнетофон. Све слике и звуци у овом кратком филму направљени су од сачуваног пробног материјала које је сам Тигерштет направио 1914. године.

Finnish engineer Eric Tigerstedt solved the dilemma of sound-on-film already before the First World War, using a device he had invented, the photomagneto-phonograph. All images and sounds in this short film are produced from the surviving test materials originally created by Tigerstedt in 1914.

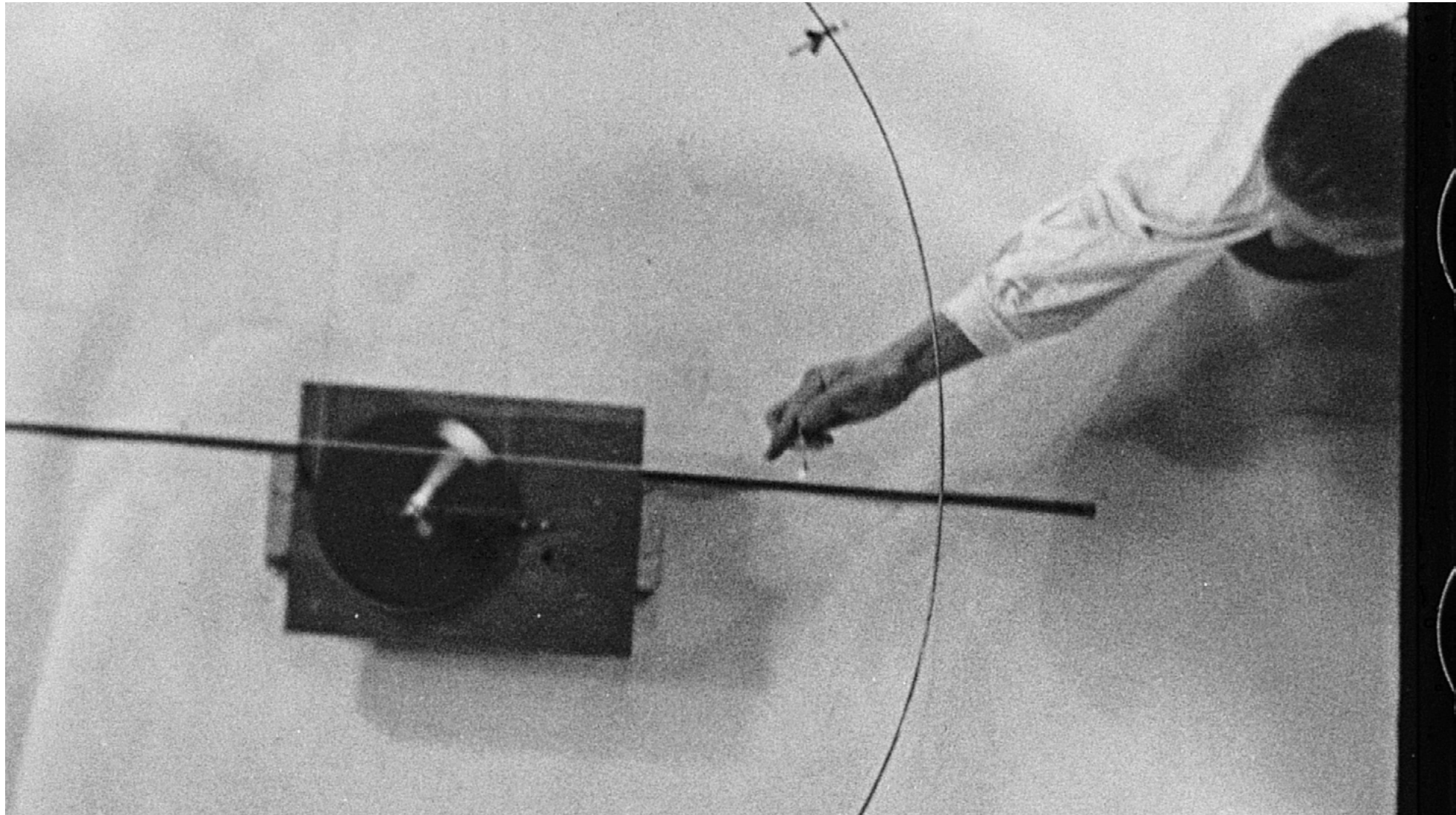
ФИЗИЧКИ ПРСТЕН • A PHYSICAL RING

2002, 3', црно-бело
музика: Ø (Мика Вајнио)

b/w
music: Ø (Mika Vainio)

Камера прикачена за плафон, намештена под десним углом у правцу надоле, открива композицију сличну оној код конструктивистичке кинетичке скулптуре. Објекат вибрира до самих граница кадра, док се музика у позадини приклања том ритму. Сиров материјал из финског експеримента из физике непознатог аутора спојен је у дело кинетичке фантазије која оставља дубок утисак.

A camera attached to the ceiling, positioned at a right angle towards the ground, reveals a composition similar to that of a constructivist kinetic sculpture. The object vibrates to the very limits of the frame, the soundtrack embraces this rhythm. Raw material from an anonymous Finnish physics experiment is assembled into a piece of haunting kinetic fantasy.

ТЕКТОНСКА ПЛОЧА • TECTONIC PLATE

2016, 74', црно-бело
текст: Хари Салменијеми
музика: Мика Вајнио

b/w
text: Harry Salmenniemi
music: Mika Vainio

Филм без камере који говори о страху од летења, безбедносним контролама и временским зонама. Након повратка са путовања у Токио, безимени протагониста је из непознатог разлога заглављен у хотелу у близини аеродрома у Хелсинкију.

Епизоде текста и покретне слике смењују се у наративи овог дуалистичког рада.

Текст, који је видљив на екрану у свом изворном облику, представља опсервације и унутрашњи свет протагонисте и њеног/његовог нервног система усред животног стила обележеног сталним последицама промене временске зоне услед летења авионом.

Обичај је да читалац одређује којом брзином ће читати дело. Овога пута, брзину читања одредио је неко други. Текст је нешто што се „дешава“ читаоцу. Рад *Тектонска плоча* помера се напред-назад између кохерентног субјекта поезије писане у првом лицу и поезије која нагиње материјалности експерименталног језика. (M.T. & X.C.)

A cameraless film about fear of flying, security checks and time zones. After returning from a trip to Tokyo, the nameless protagonist is inexplicably stuck at a hotel near the Helsinki airport.

The episodes of text and of moving image alternate in the narration of this dualistic work.

Text, which will be seen on the screen as such, depicts the observations and the inner

reality of the protagonist and her/his nervous system amidst the life-style of constant jet lag.

Traditionally the reader is in control of at what pace they choose to read. This time the pace is pre-set by someone else. Text “happens” to the reader. *Tectonic Plate* moves back and forth between the coherent subject of first-person poetry and poetry shifting towards the materiality of experimental language. (M.T. & H.S.)

Mika Taanila's solo exhibition *In Between the Plates* will offer an insight into the body of works which meet and intersect in the area of visual and sound research, from status and displacement of the media image, to the emulation of the media environment of the human life, its coherency and its dispersion. The subject of the film *Tectonic Plate*, an individual lost in the vacuum between time zones, tectonic plates, flights and beds, presents the discrepancy between the human consciousness and the evergrowing pressure of the integrated media systems and pace of obsessive productivity. The space between the "plates", the liminal space of unexplored relations and power of images, movement and sound, the resound and associations, is where we situate the first solo exhibition of Mika Taanila in Belgrade.

The Sad Song of the Hard-Edge Transition Wipe Markers is the introductory piece at the exhibition and it also gives the sound to the first part of the exhibition space. It is a specific found footage piece, giving a new context and new positions to the marginal media fragments. *Patent Nr. 314805* is also using found footage and sound material originally recorded by Eric Tigerstedt with his invention the photomagnetophone. *Physical Ring* uses an anonymous recording of a science experiment, and operates with our receptive inertia, which can inscribe a significance into a decontextualized visual material shot without primary aesthetic intention, but without knowing its purpose, the imminent beauty of the hypnotic visual dance of the objects and invisible elements is exposed, and its mysterious allure. The video *The World* is re-using media material, this time from a feature film, and it destabilizes the film experience itself, by reversing

the image as an indication of the pressure of the "falling" world. With *Branches* and *Delay of Game* we are entering the field of experiments in the re-activation of media materials, and the media image, having its status, shape and function destabilized, becomes an evolved autonomous visual experiment. In the finale of the journey through Mika Taanila's work, the most challenging of them, *Tectonic Plate*, takes us through the experience of a traveler, crossing the borders of time zones, nights and days, movement and sleep, which is reflected in a new narrative form, of the thoughts, words and feelings woven into the information boards, digital messages, schedules and soundscapes of the transition spaces, planes, and non-places.

The experiments in the field of the re-activation of media fragments, the destabilization of cinematic conventions, the emulation of the dispersive narration of the integrated media system – all these works of Mika Taanila give way to a re-examination of the status of the image. The play with the correlation between the realms of the mediatized and sensed relies on the capacity of the human curiosity to re-examine the nature of the information and the status of the images that construct the world today. Having the experience of the global COVID 19 pandemic in 2020-21, the intensive mediatization of social relations and isolation, the works of Mika Taanila arrive to a point where the people who enter this exhibition will share more of his curiosity towards the nature of media images than ever before, and make new paths in this collage of Taanila's research and artistic achievements.

ГРАНЕ • BRANCHES

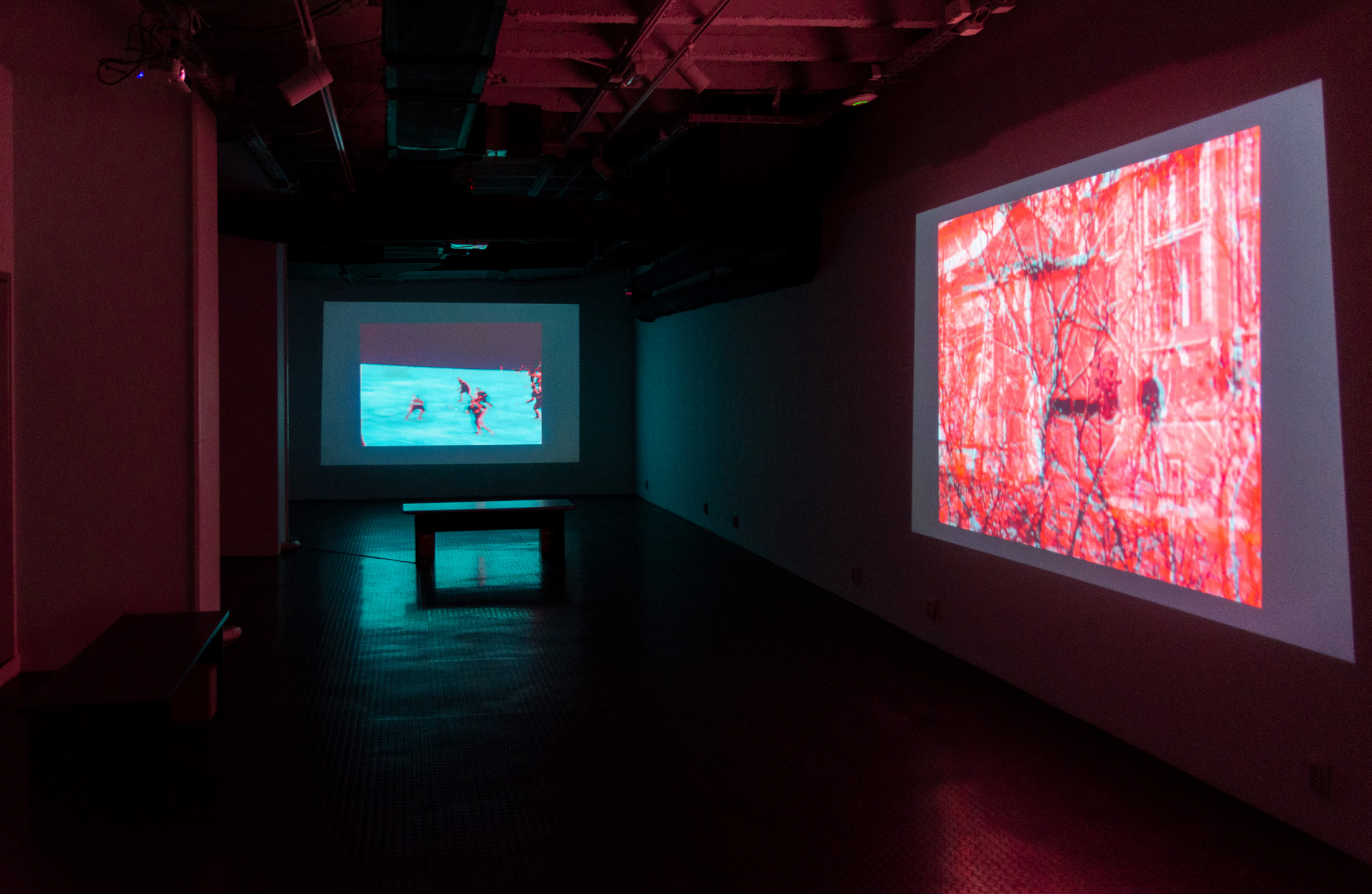
2017, 6', у боји, анаглиф 3D

color, anaglyph 3D

Случај посматрања дрвећа у Хелсинкију кроз снимак филмских новости из раних 1950-их. На снимцима се налазе четири локације, праћене са четири траке у лупу и четири звука закључаних жљебова винилних плоча.

Woody observation case in Helsinki through an early 1950s newsreel footage. Four locations in shots, accompanied by four tape loops and four locked-groove vinyl records.

ОДЛАГАЊЕ УТАКМИЦЕ • DELAY OF GAME

2017, 5', у боји, анаглиф 3D

color, anaglyph 3D

Повратак на ноћну утакмицу хокеја на леду на отвореном. У четвртак, 14. јануара 1954. године, време у Хелсинкију било је свеже, са температуром од свега два Целзијусова степена испод нуле. У утакмици између финске државне селекције и тима Вембли лајонс (УК) физичка активност је изманипулисана у снимак који је тешко гледати.

Nocturnal outdoor ice-hockey match revisited. On Thursday, January 14th, 1954 the weather in Helsinki was mild, only minus two degrees Celsius. Manipulated physical action and eye-sore between Finnish National Team and Wembley Lions (UK).

CBET • THE WORLD

2017, 8', у боји

color

Човек који је пао на Земљу (режија Николас Роуг, 1976) испражњен и преокренут. У напуштеним пределима, животињама, намештају и празним превозним средствима преостаје да ишчекују катастрофу. Тај преокренути свет прате звукови из оригиналног филма и „Човек који је продао свет” повремено искаче унатрашке. Ово је „филм без филма” и мој омаж Боувију – без Боувија. (М.Т.)
„Сигурно смо умрли сами, давно, давно то беше.” (Д.Б.)

The Man Who Fell to Earth (dir. Nicolas Roeg, 1976) evacuated and flipped. In abandoned landscapes, animals, furniture and empty vehicles are left awaiting for disaster. The upside-down world is accompanied by sounds from the original film and “The Man Who Sold The World” popping up backwards. A “film without film” and my Bowie tribute – without Bowie. (M.T.)
“We must have died alone, a long long time ago.” (D.B.)

Мика Танила је филмски стваралац и визуелни уметник који живи у Хелсинкију. Његови радови излагани су на значанијим међународним манифестацијама, попут Бијенала савремене уметности у Венецији (2017), Тријенала у Аикију (2013), Документе (2012), Бијенала у Шангају (2006), Берлинског бијенала (2004), Манифесте (2002) и Истанбулског бијенала (2001). Самостално је излагао у Музеју модерне уметности у Еспу (2018), Музеју савремене уметности Киасма у Хелсинкију (2013-14), Музеју савремене уметности у Сент Луису (2013), Центру за савремену уметност ТЕНТ у Ротердаму (2013), Баденском савезу уметника у Карлсруеу (2008), Центру за уметност Дазибео у Монреалу (2007) и Музеју савремене уметности Мигрос у Цириху (2005).

Танилини филмови приказани су у оквиру више међународних филмских фестивала и посебних догађаја, укључујући Међународни филмски фестивал у Торонту, Међународни филмски фестивал у Ротердаму, Међународни фестивал кратког филма у Клермон Ферану, Филмски фестивал Карлове Вари, Филмски фестивал „Паноћно сунце” у Финској, Међународни фестивал документарног филма у Копенхагену, Међународни фестивал документарног филма у Амстердаму, Међународни фестивал кратког филма у Оберхаузену, Аустријски музеј филма, Институт за савремену уметност и галерију „Вајтчапел” у Лондону. Мика Танила добитник је награде „Арс феника” за 2015. годину.

Дејан Васић је ликовни критичар и независни кустос који живи и ради у Београду, РС, а тренутно ради као кустос програма ликовних уметности у Центру за културну деконтаминацију у Београду. Један је од уредника Бетона (културно пропагандног комплета) и активан члан Међународног удружења ликовних критичара АИСА. У прошлости, био је члан Контекст колектива (2009-2013), кустоске платформе Култура сећања (2010-2014) и Радне групе Четири лица Омарске (2010-2015). Његови истраживачки и кустоски пројекти били су део јавних догађаја и изложби (одабир): Окупљање око олупине, самостална изложба Оливера Реслера (Културни центар Београда, 2020); Уметност, критика и политика (центар ЦЗКД 2017-до данас); Перформанс, перформативност и документ (Галерија СУЛУВ, Музеј савремене уметности Војводине, 2018); Четири лица Омарске (ДокуФест, Призрен 2014; Форенсис, Кућа култура света, Берлин 2014; Октобарски салон, Београд 2013; Галерија савремене умјетности, Сарајево 2013; Академија ликовних уметности у Бечу, 2013; УрбанФестивал, Загреб 2012; Центар за истраживачку архитектуру Факултета Голдсмит Лондонског универзитета, 2012; Музеј савремене уметности у Београду, 2010; Бијенале СпаПорт, Бања Лука, 2010); Култура сећања (изложбени простор Галерије Пајтнер-Лихтенфелс (ГПЛ Цонтемпорару), Беч 2014; Галерија ПМ, ХДЛУ Загреб 2014;

Медитеранеа 16, Бијенале младих уметника, Анкона 2013; Бијенале уметности, Панчево 2012; Културни центар, Шабац 2010).

У фокусу његовог интересовања је уметност као пракса критике и политике која афирмише критичко мишљење као јавно добро.

Александра Секулић је докторанд на групи Теорија уметности и медија на Факултету за медије и комуникацију. Поседује диплому мастера у области Менаџмент у култури и културна политика на Балкану, програм Унеска, интердисциплинарне студије, Универзитет уметности у Београду и Универзитет Лимијер Лион 2. Мастер теза: „Архив као културна форма: стварање видео архива и датабаза”, ментор: проф. Милена Драгићевић-Шешић, Универзитет уметности у Београду; саветник током истраживања: Габи Вијерс, НВИМ, Амстердам; теза одбрањена у новембру 2008. године. Дипломирала Општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Београду 2004. године. Програмска уредница у Центру за културну деконтаминацију (ЦЗКД) у Београду од 2010. године. Учешће на пројектима и програмима од изузетног значаја: ЦЗКД Биоскоп, Ликовни програм под називом Разобличавање, Студије контекста, Пертеј/Беуонд/Преко 20 година, Ен Гарде, Авант-Гарде 20/21. Са кустоскињом Бранком Бенчић реализовала је изложбе под називом Видео, телевизија, антиципација у Музеју савремене уметности у Београду (2013) и Музеју савремене умјетности у Загребу (2014), МАФАФ – Невидљива историја, Поглед из Београда, ЦЗКД (2011), Слободан Шијан: Филмски летак, ЦЗКД, Београд; ММЦ ЛУКА, Пула 2012; и Тематски програм под називом Солидарност као елемент прекида на Међународном фестивалу кратког филма у Оберхаузену 2021. године. Од 2006. године, чланица је архивске и програмске платформе под називом Медијска археологија. Продуцент је документарног филма приказаног на Јавном сервису Републике Србије: Медијска пракса омладинске културе у Социјалистичкој Федеративној Републици Југославији. 2005-2008. – уредница програма Академског филмског центра Дома културе „Студентски град” (АФЦ ДКСГ) у Београду. Уредница је публикација (одабрани наслови): Perfroming the Museum (2016). Збирку есеја уредила је заједно са Душаном Грљом, а наведена публикација настала је као производ заједничког пројекта „Изведба музеја” који је реализовао Музеј савремене уметности Војводине у сарадњи са Музејем савремене умјетности из Загреба, Галеријом ликовне уметности Корошка из Словењ Градеца и Музејем Антонио Тапиес из Барселоне. Видеографија региона (2009), збирка есеја; Београд: ДКСГ Медијска археологија. Деведесете (2009). Београд: ЦЗКД, ДКСГ

Mika Taanila is a filmmaker and visual artist based in Helsinki. Taanila's works have been shown at major international group shows, such as the Venice Biennale (2017), Aichi Triennale (2013), Documenta (2012), Shanghai Biennale (2006), Berlin Biennale (2004), Manifesta (2002) and Istanbul Biennial (2001). Solo shows include the EMMA Espoo (2018), Kiasma Museum of Contemporary Art in Helsinki (2013–14), Contemporary Art Museum St. Louis (2013), TENT, Rotterdam (2013), Badischer Kunstverein, Karlsruhe (2008), Dazibao, Montréal (2007) and Migrosmuseum, Zurich (2005). Taanila's films have been screened at several international film festivals and special events including the TIFF Toronto International Film Festival, IFFR Rotterdam, International Short Film Festival Clermont-Ferrand, Karlovy-Vary Film Festival, Midnight Sun Film Festival, CPH:DOX, IDFA Amsterdam, Oberhausen Kurzfilmtage, Austrian Filmmuseum, ICA and Whitechapel Gallery, London. The Ars Fennica Award 2015 was presented to Mika Taanila.

Dejan Vasić is an art critic and independent curator based in Belgrade, Serbia, currently working as a visual arts program curator at the Center for Cultural Decontamination in Belgrade. He is co-editor of Beton (cultural propaganda kit) and an active member of AICA, The International Association of Art Critics. In the past, he was a member of Kontekst Collective (2009-2013), the Culture of Memory curatorial platform (2010-2014), and the Four Faces of Omarska Working Group (2010-2015). His research and curatorial projects were part of public events and exhibitions (selection): Gathering Around the Wreckage, Oliver Ressler solo exhibition (Cultural Center of Belgrade, 2020); Art, Critique and Politics (CZKD Center 2017-ongoing); Performance, Performativity, and Document (SULUV Galery, Museum of Contemporary Art Vojvodina, 2018); Four Faces of Omarska (DokuFest, Prizren 2014; Forensis, HKW, Berlin 2014; October Salon, Belgrade 2013; Gallery of Contemporary Art, Sarajevo 2013; Academy of Fine Arts Vienna, 2013; UrbanFestival, Zagreb 2012; Center for Research Architecture, Goldsmith University of London, 2012; Museum of Contemporary Art Belgrade, 2010; SpaPort Biennial, Banja Luka, 2010); The Culture of Memory (GPL Contemporary, Vienna 2014; PM Gallery, HDLU Zagreb 2014; Mediterranea 16, Young Artists Biennial, Ancona 2013; Biennial of

Visual Arts, Pančevo 2012; Cultural Center, Šabac 2010). The focus of his interest is an art as a critical and political practice, affirming critical thinking as a public good.

Aleksandra Sekulić is PhD candidate at Faculty of Media and Communication at the department of Theory of Art and Media. MA in Cultural management and cultural policy in the Balkans, UNESCO Chair, Interdisciplinary studies, University of Arts, Belgrade and Universite Lumiere Lyon 2. Master thesis: »Archiving as a cultural form: creating video archives and databases«, mentor: prof. Milena Dragičević-Šešić, University of Arts Belgrade; consultant in the research: Gabby Wijers, Time Based Arts Institute, Amsterdam; the thesis defended in November 2008. Graduated in General Literature and Theory of Literature in Faculty of Philology, University of Belgrade in 2004. Program curator at the Center for Cultural Decontamination (CZKD) in Belgrade since 2010. Major projects and programs are: CZKD Cinema, Visual art program Deshaping, The Context Studies, Pertej/Beyond/Preko 20 Years, En Garde, Avant-Garde 20/21. Together with Branka Benčić curated exhibitions Video, Television, Anticipation at the Museum of Contemporary Art, Belgrade (2013) and Museum of Contemporary Art, Zagreb (2014), MAFAF – The Invisible History, A Look From Belgrade, CZKD (2011), Slobodan Šijan: Film Leaflet, CZKD, Belgrade; MMC LUKA, Pula 2012; and Theme program Solidarity As Disruption at International Short Film Festival Oberhausen in 2021. Since 2006, member of the archive and program platform Media Archaeology. Produced a documentary on National Television of Serbia: Media Practices of the Youth in Socialist Federal Republic of Yugoslavia. 2005-2008 - program editor of Academic Film Center of the "Students' City" Cultural Center (AFC SCCC) in Belgrade. Editor of the publications (selected): Performing the Museum - The Reader (2016). Co-editor with Dusan Grlja, collection of essays of the collaborative project Performing the Museum, Museum of Contemporary Art Vojvodina, in cooperation with Museum of Contemporary Art in Zagreb, Museum of Modern Art Koroška and Fondation Antoni Tapies, Barcelona Videografija regiona/Videography of the Region (2009) collection of essays; Belgrade: DKSG Medijska arheologija. Devedesete/Media Archaeology: The Nineties (2009). Belgrade: CZKD, DKSG

Издавач | Publisher

Културни центар Београда | Cultural Centre of Belgrade

За издавача | On behalf of the publisher

Александар Илић | Aleksandar Ilić

Галерија | Gallery PODROOM

Трг Републике 5/-1, Beograd | Republic's Square 5/-1, Belgrade

Савет галерије | Gallery Council

Бранка Бенчић, Ибро Хасановић, Зорана Ђаковић Миннити

Branka Benčić, Ibro Hasanović, Zorana Đaković Minniti

ИЗМЕЂУ ПЛОЧА | IN BETWEEN THE PLATES

Мика Танила | Mika Taanila

11.3 – 15. 4. 2021.

Кустоси | Curators

Александра Секулић, Дејан Васић

Aleksandra Sekulić, Dejan Vasić

Текстови | Texts

Александра Секулић, Дејан Васић, Мика Танила

Aleksandra Sekulić, Dejan Vasić, Mika Taanila

Сарадница | Collaborator

Катарина Костандиновић

Katarina Kostandinović

Превод | Translation

Бојана Гледић | Bojana Gledić

Фотографије | Photo

Ђорђе Петковић, Мика Танила, Катарина Костандиновић

Đorđe Petković, Mika Taanila, Katarina Kostandinović

Прелом | Layout

Бојана Алексијевић | Bojana Aleksijević

Поставка | Installation

Дејан Павић, Драган Николић

Dejan Pavić, Dragan Nikolić

Изложбу су подржали | Supported by

Град Београд – Секретаријат за културу

The City of Belgrade – Secretary for Culture

Захвалност | Thanks to

Elokuvayhtiö Testifilmi Oy

ИЗМЕЂУ ПЛОЧА

11. 3 – 15. 4. 2021.

Галерија Podroom
Трг републике 5/-1

IN BETWEEN THE PLATES

11. 3 – 15. 4. 2021

Gallery Podroom
Republic Square 5/-1

www.kcb.org.rs